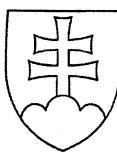

Rada pre vysielanie a retransmisiu Kolárska 6, P.O.Box 155, 810 00 Bratislava 1	
14.-03.-2008	
Podpis Štátu:	Číslo opisu:
Ministry/Ministries:	Vykazuje:

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 14.3.2008
Najvyšší súd Slovenskej republiky
dňa 31.3.2008

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členov senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca a JUDr. Soni Langovej v právej veci navrhovateľky: **Markíza-Slovakia spol. s r. o.**, Blatné, Bratislavská č. 334/18, IČO: 31 444 873, zastúpenej **Mgr. Zuzanou Zlámalovou**, advokátkou v Bratislave, Trnavská č. 11, pracovisko Bratislavská č. 1/a, Bratislava proti odporkyni: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Bratislava, Kolárska č. 6, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/16/2007 z 20. marca 2007, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/16/2007 z 20. marca 2007 potvrdzuje.

Navrhovateľka je povinná zaplatiť súdny poplatok v sume 2 000 Sk do 10 dní od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľke právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Odporkyňa – Rada pre vysielanie a retransmisiu (ďalej len Rada) v správnom konaní č. 883-PgO/O-2522/2006 ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1, písm. g/ zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení platnom do 31.12.2007 (ďalej len zák. č. 308/2000 Z. z.) postupujúc podľa § 71 zákona č. 308/2000 Z. z., s poukazom na ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d/ a § 67 ods. 5, písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. rozhodnutím č. RP/16/2007 z 20. marca 2007 v bode č. I. uložila navrhovateľke pokutu vo výške 1 000 000 Sk za to, že navrhovateľka porušila povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 3 zákona č. č. 308/2000 Z. z. tým, že dňa 2.8.2006 o cca 19.25 hod. odvysielala v programe „Reflex“ príspevok pod názvom *Maťián* ktorý by mohol ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav. V bode č. II. tohto rozhodnutia podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona upozornila navrhovateľku na porušenie zákona - povinnosti stanovenej v § 20 ods. 4 zákona tým, že pri zaradení tohto programu do vysielania nezohľadnil jeho vekovú vhodnosť pre maloletých a v bode č. III. rozhodla, že navrhovateľka porušila povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 5 zákona tým, že predmetný príspevok

odvysielala bez uplatnenia Jednotného systému označovania programov (ďalej len „JSO“) v súlade s podmienkami, ktoré určila Rada, za čo jej podľa § 64 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 67 ods. 3 písm. c/ uvedeného zákona uložila pokutu vo výške 200.000 Sk.

Svoje rozhodnutie Rada odôvodnila okrem iného zhora uvedenými zákonými ustanoveniami, prepisom príslušnej časti programu „Reflex“ – príspevku *Mafián*, keď neuznajúc argumenty navrhovateľky uvedené v jej vyjadrení, poukázala na to, že predmetný publicistický príspevok ponúkol divákom „spoved“ muža a členov jeho rodiny, pričom tento muž bol prezentovaný ako obávaný člen takáčovskej skupiny bratislavského podsvetia čeliaci obvineniu z viacnásobnej vraždy. Zároveň bolo prezentované, že dôkazy zatiaľ jednoznačne svedčia o jeho nevine, preto ho po deviatich mesiacoch prepustili na slobodu. V reportáži, v ktorej bol daný priestor na rozprávanie tohto človeka ako aj členov jeho rodiny, bol, napriek vedomosti tvorcov príspevku, že ide o člena bratislavského podsvetia, ako ho sami označili, tento muž vykreslený len v pozitívnom svetle, na základe čoho Rada konštaovala, že v chápaní maloletých mohlo dôjsť v prípade takejto prezentácie k istému zjednodušeniu, čo mohlo ohroziť morálny vývin maloletých.

Vychádzajúc z uvedeného v tomto programe navrhovateľka nezohľadnila jeho vekovú vhodnosť, program označila ako nevhodný do 12 rokov. Urobila tak v rozpore s čl. V. ods. 5 JSO, keď takýto program vzhľadom na svoj obsah, spôsob spracovania a prezentáciu témy je vysielateľ povinný označiť ako program nevhodný a neprístupný pre maloletých a zaradiť ho do vysielania v čase medzi 22.00 hod. a 6.00 hod..

Týmto podľa odporkyne navrhovateľka porušila povinnosti stanovené zákonom, z dôvodu ktorého jej potom odporkyňa uložila sankcie. Výšku sankcií odôvodnila ustanoveniami § 67 ods. 3, písm. c/ a § 67 ods. 5, písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. s poukazom na § 64 ods. 2 cit. zákona závažnosťou správneho deliktu a odvysielaním príspevku o 19.25 hod., mierou zavinenia, následkami porušenia povinnosti trvaním príspevku cca 4 min. 42 sek., ako aj rozsahom a dosahom – navrhovateľka je multiregionálnym vysielateľom. Dôvodila i tým, že navrhovateľka bola už viackrát sankcionovaná za porušenie ustanovenia § 20 ods. 3, 4 a 5 zák. č. 308/2000 Z. z. v minulosti, viackrát jej bolo uložené upozornenie na porušenie zákona.

Proti tomuto rozhodnutiu podala navrhovateľka v zákonnej lehote opravný prostriedok na súde, domnievajúc sa, že odvysielaním predmetného príspevku o príbehu p. Gaála s názvom „Mafián“ – jeho spôsobom a prezentáciou nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty ustanovenia § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z., pretože v príspevku išlo o príbeh a tento bol vystavaný tak, aby nepodnecoval v divákovi, a už vôbec nie v divákovi maloletom, dojem, že spôsob života hlavného aktéra príbehu má byť nasledovania hodný a zámerom tvorcov nebolo zámerné zdôrazňovanie akejsi vyfabulovanej činnosti podsvetia (násilie, vraždy a pod.), čo by malo za následok vyzdvihnutie tejto stránky príbehu.

Mala za to, že eventuálna jednostrannosť príspevku tvrdená odporkyňou nebola dôvodom na začatie správneho konania.

Namietala, že z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva, prečo bola uložená tak vysoká pokuta a k dosahu vysielania príspevku na maloletého diváka uviedla, že program „Reflex“ dňa 2.8.2006 sledovalo 416 tisíc divákov, z toho 21 tisíc detí vo veku 4-12 rokov.

Ďalej namietala, že poukazovanie na uloženie pokuty v iných konania nemôže byť relevantné, nakoľko správny orgán musí vždy prihliadať na konkrétné porušenie zákona a na konkrétnu okolnosť jednotlivých skutkov.

Mala za to, že súbežným uložením viacerých sankcií Rada konala v rozpore s ústavnými zásadami a zásadami spravodlivého súdneho konania, nakoľko za jeden skutok sankcionovala vysielateľa neadekvátnie a zároveň niekoľkokrát.

Žiadala preto rozhodnutie odporkyne č. RP/16/2007 z 20. marca 2007 zrušiť a vrátiť vec odporkyni na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení k podanému opravnému prostriedku považovala argumenty navrhovateľky uvedené v odvolaní týkajúce sa obsahu príspevku za neodôvodnené a irelevantné a aj skutkovo nepodložené. Zdôraznila, že z prepisu predmetnej

reportáže je zrejmé, že hlavný aktér p. Gaál bol tvorcami príspevku prezentovaný ako osoba pôsobiaca vo sférach organizovaného zločinu, ktorý dostal spolu so svojou rodinou možnosť akejsi obhajoby, súkromnej prezentácie prostredníctvom svojho vystúpenia v TV Markíza.

S poukazom na odôvodnenia napadnutého rozhodnutia zdôraznila, že maloletí s vekom nad 12 rokov si nemohli v dostatočnej miere uvedomiť obsah a význam vyplývajúci z odvysielanej prezentácia p. Gaála. Divák, ktorý sa nachádza v procese dospievania a ktorý nemá toľko životných skúseností ako dospelý, si nemusí v dostatočnej miere upovedomovať (v dôsledku návalu prevažne pozitívnych informácií) skutočnosť, že predsa len je život p. Gaála minimálne spochybniť, odsúdeniahodný a že jeho zárobkové aktivity majú pravdepodobne kriminálne pozadie. Podľa odporkyne v napadnutom rozhodnutí je dostatočne zreteľne zdôvodnené možné ohrozenie morálneho vývinu maloletých práve jednostranne a výlučne pozitívou prezentáciou osoby z prostredia organizovaného zločinu, ako aj zľahčeným opísaním jej životného štýlu a zárobkovej činnosti, bez akýchkoľvek prejavov spochybnenia alebo odsúdenia.

Podľa odporkyne aj rozhodnutie v časti týkajúcej sa výšky sankcie je riadne a dostatočne odôvodnené, keď Rada pri aplikácii správneho uváženia vychádzajúc z ustanovenia § 64 ods. 2, veta tretia zákona č. 308/2000 Z. z., prihliadla na konkrétné skutkové okolnosti, ktoré špecifikovala aj pri odôvodnení výšky sankcie.

K navrhovateľkou namietanému rozporu s ústavnými zásadami a zásadami spravodlivého súdneho konania odporkyňa poukázala na to, že zákon č. 308/2000 Z. z. jej ukladá povinnosť uložiť vysielateľovi za porušenie predmetných ustanovení tri samostatné sankcie a ak by uložila „súhrnnú“ sankcie postupovala by nezákonne.

Vzhľadom k tomu, že napadnuté rozhodnutie má všetky náležitosti ustanovené v § 47 zákona č. 71/1967 Zb., nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je dostatočne a zrozumiteľne odôvodnené a vychádza zo skutkového stavu zisteného v zmysle ustanovení zákona č. 71/1967 Zb., navrhla napadnuté rozhodnutie ako zákonné potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej iba „najvyšší súd“) ako súd vecne príslušný (§ 246 ods. 2 písm. b/ OSP a § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z.) preskúmal v rozsahu opravného prostriedku v zmysle ustanovení tretej hlavy piatej časti OSP napadnuté rozhodnutie odporkyne na nariadenom pojednávaní (§ 250g ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Porovnaním opravného prostriedku a obsahu administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že medzi účastníkmi skutkový stav neboli sporný. Navrhovateľka nepoprela, že v programe „Reflex“ dňa 2.8.2006 o cca 19.25 hod. odvysielala príspevok „Mafián“, ktorý bol „príbehom“ p. Gaála. Sporný neboli ani obsah tohto príspevku ani jeho znenie. Úlohou najvyššieho súdu preto v zmysle námietok navrhovateľky bolo posúdiť, či navrhovateľka odvysielaním tohto programu porušila zákonné ustanovenia špecifikované odporkyňou v rozhodnutí a či teda bola sankcia uložená v súlade so zákonom.

Podľa § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. (ďalej iba „zákon“) programy alebo iné zložky programovej služby, ktoré by mohli ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav, sa nesmú vysielať v čase od 6.00 hod. do 22.00 hod..

Podľa § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. (v znení platnom do 31.12.2007) pri zaraďovaní jednotlivých programov do vysielania je vysielateľ televíznej programovej služby povinný zohľadňovať vekovú vhodnosť programov a iných zložiek programovej služby pre maloletých.

Podľa § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z. (v znení platnom do 31.12.2007) na základe klasifikácie programov podľa vekovej vhodnosti je vysielateľ televíznej programovej služby povinný zaviesť a uplatňovať jednotný systém označovania programov adresovaný rodičom a vychovávateľom maloletých.

Podstatnou námietkou navrhovateľky bola skutočnosť, že nebolo zrejmé, akým spôsobom mohol program skutočne ohroziť maloletých.

Po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia z hľadiska námietok navrhovateľky vznesených v odvolaní najvyšší súd vychádzajúc z preukázaného skutkového stavu veci, citovaných zákonnych ustanovení a článku V JSO zastáva názor, že námietky navrhovateľky neobstojia. Záver Rady v napadnutom rozhodnutí je vyargumentovaný v súlade so zákonom úvahami, ktoré zodpovedajú zásadám logického myslenia a správneho uváženia a pre ich kompletnosť a priliehavosť, ako boli uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, na ne súd i poukazuje.

Podľa odporyne z uvedeného príspevku vyplýva, že možné ohrozenie maloletých vyplývalo predovšetkým zo spôsobu spracovania príspevku.

Predmetný príspevok totiž neobsahoval žiadne upozornenia na možné negatívne následky spôsobu života osoby spájanej s podsvetím, taktiež forma spracovania príspevku (skôr pozitívna prezentácia) mohla mať negatívny vplyv na vývoj maloletých.

Práve uvedená nedostatočnosť výstrahy pred nemorálnosťou života v zmysle prezentovaných vyjadrení (výpovedí) pre neschopnosť maloletých, predovšetkým z dôvodu svojho nízkeho veku a malých životných skúseností, pochopiť podstatu daného programu, môže spôsobovať osvojenie si tohto spôsobu života prezentovaného skôr pozitívnym spôsobom.

S uvedeným názorom odporyne sa plne stotožnil aj najvyšší súd.

Posúdením zhora uvedených skutočností z dôvodov uvedených v zákone dospel najvyšší súd k záveru, že uvedený program svojím obsahom a formou bol nevhodný pre maloleté deti a jeho uvedenie bolo spôsobilé potencionálne prispieť k vzniku rizika preberania resp. napodobňovania určitého vzoru. Sporný príspevok založil aj pochybnosť o vhodnosti vysielania pred 22.00 hod., a preto mal byť príspevok odvysielaný v čase od 22.00 hod.. Navrhovateľka súčasne aj nesprávne označila predmetný program piktogramom nevhodné pre maloletých do 12 rokov. Ponechala teda posúdenie na maloletých bez akékoľvek poučenia a návodu. O nepriaznivom a nevhodnom dopade svedčí aj odporkyňou doložená sledovanosť programu maloletými deťmi vo veku 4 až 12 rokov.

Uvedenými skutočnosťami navrhovateľka i podľa názoru súdu naplnila skutkové podstaty správnych deliktov podľa § 20 ods. 3, ods. 4 a ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z. a preto najvyšší súd dospel k záveru, že sankcie uložené odporkyňou podľa § 64 ods. 1 písm. d/, v spojení s § 67 ods. 5 písm. d/ a ods. 3 písm. c/, § 64 ods. 1 písm. d/ boli oprávnené.

Dôvody pre stanovenie výšky pokuty dostatočne vyplývali z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a podľa názoru súdu nevybočili z medzi stanovených príslušným ustanovením zákona. Nepodstatným pri tom podľa najvyššieho súdu bolo, či odporkyňa pri rozhodovaní v tejto veci uložila viac sankcií za ten istý skutok. Vychádzajúc z jednotlivých skutkových podstát uvedených v § 20 ods. 3, 4 a 5 zákona č. 308/2000 Z. z. (v znení platnom do 31.12.2007) najvyšší súd v súlade s prevažujúcou súdnou praxou má za to, že možnosť uloženia sankcie za porušenie viacerých ustanovení „jedným skutkom“ nie je podľa zákona č. 308/2000 Z. z. vylúčená a ustanovenie § 64 ods. 1 v spojení s § 67 ods. 3 cit. zákona (v znení platnom do 31.12.2007) umožňuje uložiť sankciu za porušenie každej jednotlivej povinnosti.

Kedže v rozsahu navrhovateľkou vymedzených odvolacích dôvodov nebolo zistené pochybenie pri aplikovaní relevantných zákonnych ustanovení Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené napadnuté rozhodnutie Rady podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľka nebola v konaní úspešná vznikla jej v zmysle § 2 ods. 4 druhá veta zákona č. 71/1992 Zb. poplatková povinnosť, na splnenie ktorej ju najvyšší súd podľa § 5 ods. 1 písm. h/ uvedeného zákona zaviazal. Výška poplatku bola stanovená podľa pol. 10 písm. c/ sadzobníka súdnych poplatkov.

O náhrade trov konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 OSP a § 250l ods. 2 OSP tak, že neúspešnej navrhovateľke nepriznal právo na ich náhradu. Odporkyňa právo na náhradu trov konania nemala.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 12. februára 2008

**JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth

